

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Jana Passera, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatelky: **vláda**, se sídlem nábr. E. Beneše 4, Praha 1, proti odpůrci: **Lidové fórum**, se sídlem Šaldova 380/3, Brno, o návrhu na pozastavení činnosti politické strany,

t a k t o :

- I. Činnost politické strany Lidové fórum **se pozastavuje**.
- II. Navrhovatelce **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1.] Navrhovatelka podala u Nejvyššího správního soudu návrh na pozastavení činnosti odpůrce (politické strany) podle § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“).

[2.] Tento návrh odůvodnila tím, že odpůrce, který vznikl registrací u Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) dne 21. 4. 2011, neoznámil ve stanovené lhůtě údaje týkající se jména, příjmení, data narození a trvalého pobytu osob, které jsou jeho statutárním orgánem [§ 10 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. b) zákona o politických stranách]. Ministerstvo upozornilo odpůrce na uvedený nedostatek dopisem ze dne 10. 2. 2012, v němž poukázalo na § 6 odst. 5 zákona o politických stranách. Odpůrce si písemnost převzal dne 27. 2. 2012, ale na výzvu nijak nereagoval.

II.

[3.] Odpůrce se k návrhu nevyjádřil.

III.

[4.] Návrh na pozastavení činnosti odpůrce je důvodný.

[5.] Z návrhu na registraci politické strany ze dne 27. 2. 2011 vyplývá, že přípravný výbor ve složení J. P., T. P. a P. P. požádal u ministerstva o registraci odpůrce. J. P. byl současně uveden jako zmocněnec oprávněný jednat za přípravný výbor. Ze stanov odpůrce, opatřených registrační doložkou ministerstva ze dne 21. 4. 2011, č. j. MV-26160-6/VS-2011, plyne, že odpůrce byl uvedeného dne registrován, a že jeho statutárním orgánem má být předsednictvo (§ 12 stanov), které se skládá z „*předsedy, 1. místopředsedy, až čtyři místopředsedy, z předsedů klubu poslanců, klubu senátorů, klubu poslanců v Evropském parlamentu a až pěti členů předsednictva strany*“ (§ 15 stanov).

[6.] Dopisem ze dne 10. 2. 2012, který podle doručky převzal dne 27. 2. 2012 zmocněnec přípravného výboru J. P., ministerstvo upozornilo odpůrce na povinnost sdělit údaje týkající se statutárního orgánu odpůrce ve smyslu § 10 zákona o politických stranách. Zároveň ministerstvo upozornilo, že podle § 6 odst. 5 téhož zákona je oprávněno dát podnět k návrhu na pozastavení činnosti strany nebo hnutí, nejsou-li orgány strany nebo hnutí ustaveny ve lhůtě šesti měsíců od vzniku strany nebo hnutí.

[7.] Nejvyšší správní soud posuzoval, zda odpůrce splnil své povinnosti uložené mu zákonem o politických stranách. Podle § 4 písm. b) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které nemají demokratické stanovy nebo nemají demokraticky ustanovené orgány. Z § 6 odst. 5 téhož zákona vyplývá, že orgány strany či hnutí musí být ustaveny nejpozději do 6 měsíců od jejich vzniku. Zároveň strany a hnutí musí podle § 10 zákona o politických stranách ve lhůtě 15 dnů ode dne rozhodnutí příslušného orgánu strany a hnutí písemně oznámit ministerstvu údaje podle § 9 odst. 3 písm. b) téhož zákona, tj. jméno, příjmení, datum narození a adresu místa pobytu osob, které jsou statutárním orgánem strany a hnutí nebo jeho členy, s uvedením způsobu, jakým jednají jménem strany a hnutí. Podle § 14 odst. 1 zákona může být činnost strany a hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 zákona nebo se stanovami.

[8.] Z listinných důkazů obsažených ve spisu vyplývá, že odpůrce nesplnil shora popsané povinnosti, protože v zákonem stanovené lhůtě neustanovil svůj statutární orgán, resp. nevyrozuměl ministerstvo o jeho ustanovení, a to ani přes výzvu. Tento nedostatek odpůrce nenapravil ani do doby rozhodnutí soudu.

[9.] Nejvyšší správní soud již ve své předchozí judikatuře potvrdil, že nesplnění povinnosti stanovené v § 6 odst. 5 zákona o politických stranách za použití § 10 a § 9 odst. 3 písm. b) téhož zákona představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může rozhodnout o pozastavení činnosti politické strany nebo hnutí (viz např. rozsudky ze dne 13. 2. 2008, č. j. Pst 43/2007 – 26, ze dne 3. 1. 2012, č. j. Pst 34/2011 – 26 a č. j. Pst 41/2011 – 19). Na plné odůvodnění těchto rozhodnutí soud pro stručnost odkazuje.

[10.] Jakkoliv se Nejvyšší správní soud brání přepjatému formalismu při rozhodování o tom, zda politické strany a hnutí splnily své povinnosti vyplývající ze zákona o politických

stranách, nepochyboval o důvodnosti nyní podaného návrhu. Nedostatek ustanovení orgánů odpůrce totiž zpochybňuje to, že by odpůrce vůbec začal vyvíjet jakoukoliv činnost. Činnost přípravného výboru byla přitom omezena pouze na úkony vztahující se ke vzniku odpůrce (§ 6 odst. 2 zákona o politických stranách).

[11.] V této souvislosti Nejvyšší správní soud doplňuje, že podle § 14 odst. 3 zákona o politických stranách, pokud dojde ve stanovené lhůtě k odstranění stavu, který byl důvodem pro pozastavení činnosti strany a hnutí, považuje se činnost strany a hnutí za řádně obnovenou dnem, kterým byla stanovená povinnost uznána za splněnou příslušným orgánem. Jinými slovy, ačkoliv Nejvyšší správní soud na základě zjištěných skutečností rozhodl o pozastavení činnosti odpůrce, odpůrci nic nebrání v tom, aby bezprostředně po splnění zákonných povinností pokračoval v plném rozsahu ve své činnosti. Pozastavení činnosti politické strany či politického hnutí tak nepředstavuje nevratný či dokonce likvidační krok ve vztahu k dotčené politické straně či dotčenému politickému hnutí, ale je třeba jej vnímat jako poslední výzvu ze strany státu k odstranění zjištěných nedostatků, po které teprve může následovat rozpuštění dané politické strany či daného politického hnutí. Teprve v případě, že dotčená politická strana či dotčené politické hnutí na tuto poslední výzvu ve stanovené lhůtě nereaguje, připadá v úvahu druhý krok, tj. rozpuštění politické strany či hnutí.

[12.] Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že činnost odpůrce se pozastavuje, a to z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 6 odst. 5 zákona o politických stranách.

[13.] Soud rozhodl ve věci bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.

[14.] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Odpůrce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšná navrhovatelka náhradu nákladů výslovně nepožadovala, přičemž jí zjevně v této souvislosti žádné náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti ani nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné.

Politická strana **j e o p r á v ě n ě n a** podat návrh podle čl. 87 odst. 1 písm. j) Ústavy, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o pozastavení její činnosti není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 odst. 1, 2 a § 79 odst. 1 věta druhá zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 30. dubna 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu